

Tárgy

Tagállami kötelezettségzegés — A nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvnek (HL L 373., 37. o.) való megfeleléshez szükséges rendelkezések előírt határidőn belül történő elfogadásának elmulasztása

Rendelkező rész

1. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága — mivel az előírt határidőn belül nem fogadta el mindazokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvnek — nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit.
2. A Bíróság Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 180., 2009.8.1.

A Bíróság (ötödik tanács) 2010. február 4-i ítélete — Európai Bizottság kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

(C-259/09. sz. ügy) (¹)

(Az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezelése — Az átültetésnek vagy az átültetést szolgáló nemzeti intézkedések bejelentésének elmulasztása)

(2010/C 80/12)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: A. Margheli és P. van den Wyngaert meghatalmazottak)

Alperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselő: S. Ossowski meghatalmazott)

Tárgy

Tagállami kötelezettségzegés — Az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről és a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. március 15-i 2006/21/EK

európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL L 102., 15. o.) történő megfeleléshez szükséges rendelkezések előírt határidőn belüli elfogadásának elmulasztása

Rendelkező rész

1. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága — mivel az előírt határidőn belül nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről és a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. március 15-i 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek — nem teljesítette a szóban forgó irányelvből eredő kötelezettségeit.
2. A Bíróság Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 220., 2009.9.12.

Az Elsőfokú Bíróság T-225/07. és T-364/07. sz., Thomson Sales Europe kontra Bizottság egyesített ügyekben 2009. szeptember 29-én hozott ítélete ellen a Thomson Sales Europe által 2009. december 3-án benyújtott fellebbezés

(C-498/09. P. sz. ügy)

(2010/C 80/13)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Thomson Sales Europe (képviselők: F. Goguel és F. Foucault ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

— a Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2009. szeptember 29-i ítéletét;

— a Bíróság semmisítse meg a 2007. május 7-i REM 03/05 európai bizottsági határozatot;

— a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresete alátámasztására lényegében három jogalpra hivatkozik.

Első jogalapja keretében a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az EK 225. cikkben foglalt hatásköri szabályokat azáltal, hogy a Thaiföldön gyártott színestelevízió-vevőkészülékek behozatalára kivetett behozatali vámok utólagos elengedését meg nem erősítő 2007. július 20-i bizottsági levél megsemmisítése iránti felperesi kérelem tárgyában érdemi határozatot hozott, noha korábban ő maga ítélte elfogadhatatlannak az említett kérelmet azzal az indokkal, hogy a kérdéses levél nem alkalmas joghatások kiváltására.

A második jogalappal a felperes azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a védelemhez való jogát és nyilvánvaló hibát követett el a tények jogi minősítése során azáltal, hogy egyrészt elutasította a felperes azon kérelmét, hogy bocsássa a felek rendelkezésére a teljes bizonyításfelajánlást, és másrészt, hogy a Thomson részéről súlyos hanyagságot állapított meg, mivel annak tapasztalt gazdasági szereplőként pontos információkat kellett volna kérnie a Bizottságtól a tekintetben, hogy a Thaiföldön gyártott színestelevízió-vevőkészüléket továbbra is thaiföldi eredetűként kell-e bejelenteni azt követően, hogy koreai és malajziai eredetű csöveket kezdett beszerezni.

Két részből álló harmadik jogalapjával a Thomson azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a vámkódexnek ⁽¹⁾ a már megfizetett behozatali és kiviteli vámok teljes vagy részleges visszafizetésének lehetőségére vagy a vámtartozás összegének csökkentésére vonatkozó 239. cikkét. A felperes egyrészt arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett, amennyiben keresetét kizárólag a megtévesztés vagy hanyagság hiányára vonatkozó feltétel értékelése alapján utasította el, anélkül, hogy előzetesen megvizsgálta volna a különleges helyzet fennállására vonatkozó feltételt.

Egyrészt, az Elsőfokú Bíróság hibát követett el a tények jogi minősítése során, következképpen jogi hibát vétett, amikor azt állapította meg, hogy a visszafizetésnek a vámkódex 239. cikke szerinti feltételei nem teljesültek. A felperes álláspontja szerint ugyanis teljesítette e rendelkezés követelményeit, mivel a jelen ügy körülményei különleges helyzetet eredményeztek, tekintettel arra, hogy a Bizottság megváltoztatta a releváns rendelkezések értelmezésére vonatkozó gyakorlatát, anélkül, hogy erről az érdekelt gazdasági szereplőket megfelelően tájékoztatta volna.

A Thomson továbbá azt állítja, hogy nem volt kétséges számára ügyleteinek szabályszerűsége, mivel meg volt győződve arról, hogy gyártási tevékenységének egészére egyetlen, gyakorlatilag a Bizottsággal közös megegyezéssel megállapított dömpingellenes vám volt alkalmazandó. Ezért nem tekinthető hanyagnak.

⁽¹⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.).

Az Arbeitsgerichts Wuppertal (Németország) által 2009. december 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Dieter May kontra AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

(C-519/09. sz. ügy)

(2010/C 80/14)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeitsgerichts Wuppertal

Az alapeljárás felei

Felperes: Dieter May

Alperes: AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A 2003/88/EK irányelv ⁽¹⁾ 7. cikke (1) és (2) bekezdésének (amely a 93/104/EK irányelv 7. cikkének felel meg) értelmében a munkavállaló fogalma magában foglalja-e valamely közjogi testület személyzeti szabályzata hatálya alá tartozó alkalmazottját is, amely testületnek a szövetségi jogi (Reichsversicherungsordnung (RVO, németországi társadalombiztosításról szóló rendelet) 351. §) felhatalmazáson alapuló autonóm alapszabálya a személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó alkalmazottak szabadságra való joga esetében a köztisztviselőkre vonatkozó előírásokra (jelen esetben: a Beamtengesetz für das Land Nordrhein-Westfalen [észak-rajna-vesztfáliai köztisztviselői törvény] 101. §-ára, együttes olvasatban a Verordnung über den Erholungsurlaub der Beamten und Beamten und Richterinnen und Richter im Lande Nordrhein Westfalen [az észak-rajna-vesztfáliai köztisztviselők és bírók szabadságáról szóló rendelet]) utal?

⁽¹⁾ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.).

A Bundesverwaltungsgericht [Németország] által 2009. december 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Deutsche Telekom AG kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-543/09. sz. ügy)

(2010/C 80/15)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht